

mest saatfid tedda liina warrawast wälja ja mõtlesid tedda otse omma surma sisse minnewad. Se tootud keiserlik saatja olli ka jo järrele tulnud ja monned õppetud mehed kes keelte ja kirjade tundiad, löid temmaga selesi minnema. Jagast liinast, kust Lutherus läbbi käis, jooksis rahwas temma wasto, waatma sedda wahwa meest, kes ülle paawsti kelo julges pühhas kirjast selget õppetust wäljakulutada. Agga igga poolt maenitseti tedda, ning kelati eddase minnemast, sest et temmal muud ep olnud lota, kui seddasamma, mis Husile tehri sadda aastat enne sedda. Tubba ta olli Wormsi liina liigidale joundnud, ja ta sadeti temmale armsa sowimisse pärrast sunnumed wasto: Põra ümber, ärra tulle mitte sisse! agga siis ep se olli, et wagga, kartmatta mees, käis lotust Jummalat peäle, händis ja ütles: Ei mitte! kui ka liina sees kurratid olleks ni paljo kui kiwra kattuste peäl, ilka ma kose lähhan!

Käfs ka sisse, se õlli enne lounat 16 mal Jürritu päwal, 1521 mal aastal, ja olli temma wantril kül waewa läbbisada, nenda ulitsad ollid tungo käis rahwast, kes keif himmustasid sedda Wittenbergi liina kunksat munka nähha sada. *) Wimalis kui läbbipeäsis ja omma korterisse sai, kippusid ni paljo inimest ta kallale, kül sõbrad, kül wastameelilised, et mees keif se pädw oiete kui waewas olli ja rahho ei sanud ennego õ aeg kätte tulli. Motus siis akna jure, ja watis ülles Jummalat taewa, kust ilka abbi ja teostei olli tunnud; seält häddas ka nüüd kulas nou ja abbi, pallus Jummalat ja wõttis omma kandle kätte, et keelte peäl mängides usso kinnitust ja lotust laulda. Jah! kinnitust anti temma melele, ja weel omma wanna ea sees kõnneles Lutherus omma sõbradele mis wagga jahhutud meelt temmale sel korrat Jummalast jätkati.

*) Lutherus hakkas ka munkast peäle, nenda kui sel aial keige õppetajatel wiisiks olli ja sõdeti pärrast pühha kirja tohtriks: